

har man sagt, at det var væsentlig England og Tyskland, som vi skulde søge at bringe vore Afgifter i Samklang med. Jeg synes, det vilde være rettere i denne Sammenhæng at sige, at man skulde søge at bringe dem i Samklang med Nord-Amerika; i Nord-Amerika have de nemlig slet ingen Afgift; hvis man sagde det, vilde man have sagt Tingen rent ud, idet man saa vilde have sagt, at man slet ikke vilde have nogen Konsulatafgift, og det vilde ganske vist være det nemmeste og behageligste — navnlig for Skibsrederne. Smidlertid er det klart, at fra eet Sted maa disse Beløb komme ind; man har altsaa Valget mellem Skibsrederne og Statskassen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at ganske sikkert ere Afgifterne i England meget lave, nemlig 2 sh. 6 d. i fast Afgift for Fartøjer, der forblive i Havnen længere end 48 Timer; men paa den anden Side er der saa overordentlig store Gebhyrer at udrede til de engelske Konsuler for ethvert Skib, at Forfællen i Virkeligheden slet ikke er saa stor, som man tror, og jeg for min Del ser dog ikke rettere, end at det er heldigere at tage Afgiften af de Skibe, som ikke trænge til Konsulernes Hjælp, end at tage dem paa den engelske Maade, naar Skibene ere trængende til Hjælp, det vil altsaa sige i de Tilfælde, da Skibene komme ind og ere under ubehagelige Omstændigheder, saaledes at de nødvendig maa have Konsulens Hjælp. I saa Tilfælde falder den store Afgift paa saadanne Skibe; men her bliver Afgiften fordelt mere som anden Assurance over hele Mængden, saaledes at den føles mindre af den enkelte.

Svad Tyskland angaar, saa er jo ogsaa Afgiften der betydelig ringere end hos os. I Tyskland er Afgiften 4 Centimer i europæiske, og 8 Cent. i oversjøiske Havne for første Rejse; det er altsaa i Virkeligheden ikke saa meget mere end her, idet Afgiften her er omtrent 7 Cent. Men for anden Rejse er Afgiften i Tyskland kun det halve. Altsaa et lignende Forhold, som hos os gælder for de indre Blande, gælder i Tyskland for anden Rejse. Men ogsaa i Tyskland ere de Gebhyrer, som betales for de enkelte Forretninger, meget højere end vore. I det hele taget vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis man vil gaa over til at saa Indtægten af Gebhyrerne, saa vil det være nødvendigt at forhøje Gebhyrerne ikke saa lidt.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgtreds (S. C. Christensen) mente, at det var nødvendigt at nedlægge Konsulatafgifterne i det hele taget uden alligevel at paalægge Statskassen nogen større Byrde. Jeg ser ikke rettere, end at

de to Ting ville være uforenelige, naar man altsaa virkelig stiller Fordringer til Konsulerne. Og jeg skal gøre opmærksom paa at det er jo ogsaa andre Fordringer, der stilles til Konsulerne end just de Ting, der angaa Skibsfarten, idet der jo er en Række Fordringer, som mere og mere komme frem. Jeg har tilladt mig allerede forleden Dag at fremføre den Ting, at der er en Række andre Oplysninger, som man maa fordrø af Konsulerne, og som man hver Dag fordrø mere og mere, og disse indrømmer jeg, at Skibsfarten har baaret. Der kunde ogsaa derfor være Anledning til at henvende sig til Statskassen i det hele som den, der maatte afholde de Udgifter, idet der jo ogsaa er andre Interesser end Skibsfartens, som det drejer sig om. — Vige over for det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgtreds (Bajer) maa jeg kun ganske flygtig her fremføre, at Gesandtschaftsposterne ikke staa i nogen Sammenhæng med Konsulatposterne, saa jeg skal ikke gaa nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal. Jeg tror ogsaa, der er saa saa danske Gesandtschaftsposter, at Indskrænkningen deraf vist kan være en Ting, vi ikke godt kunne antage for at være mulig.

Jeg ser altsaa ganske lyst paa Resultatet af denne Diskussion her, og haaber, at det skal lykkes om end ad en anden Vej end den, jeg havde tænkt mig, at komme til en Reform af Konsulatvæsenet, ad en Vej, som jeg i og for sig vil finde ganske naturlig, og som ogsaa er overensstemmende med den Vej, der er fulgt over alt i andre civiliserede Lande, og naar jeg ikke har foreslaaet det saaledes, er det, fordi jeg ærlig talt ikke troede, at jeg havde Udset til at faa Rigsdagen med i den Retning.

Bajer: Det er ikke mig bekendt, at jeg har talt om Gesandtschaftsposterne ved denne Begivenhed. Der maa vist foreligge enten en Misforstaaelse fra den højtærede Udenrigsministers Side eller en Fortalelse fra min. Jeg mindes ikke, jeg har talt om Gesandtschaftsposterne, da jeg havde Ordet.

Udenrigsministeren (Reed h. Thott): Jeg hørte Gesandtschaftsposterne, saa jeg har altsaa ikke noget at bemærke.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.